

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Ταῦτα παλαιοτάτατα
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetusissimorum: Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
qua supersunt.

QVORVM OMNIUM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc s̄t̄x-
eidi detur, sequentes
paginae indicant.

Επίκεισθαι.

φ Ε δ.

Ex libris Petri Lambecij

I. C R I S P I N I de hac sua editione
discreto.

Si decus est paucis quam plurima dicere; & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOTIUS OPERIS PRAEFATIO
IOANNIS CRISPINI.

PRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amoenos nonun-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mibi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, ut quum à gra-
mioribus illis, imò primariis Autoribus edēdis otii
quid supereret, secundariis qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, ut Plato monet in Philebo, minus
attacarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores prēstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis &
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Ascræum illi οὐέχοντες, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliós-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitz scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

Masses: quarum primam Hesiodi operibus nōc omo-
goum̄is: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰδυλλο-
φέφοις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμ-
λόγοις hac exiguitate deditus, ut in unum volu-
men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscant candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione perlucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem suscepsum hūc laborem, in-
que eo doctorum virorum præstitam operā atque
industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide
liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
tetur: tum etiam brevibus ea annotationibus indi-
cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchirio-
dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quib⁹
profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
in hos Poëtas citata extat, pleraque nobis benignè
cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triuncorianus, præsertim in
iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quodd sunt αγνίγματα arbitratu veteris. Au-
toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediasi-
mus Theocriti Σύγχρονa declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antē testificatus est his
verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύριγγος ἀνίηνεπι μὴ δύοισιν,
διὰ τὸ πλὺν τῷ μυταλέψιον πάντας, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
τηρῖον: τῷ μὲν φυσιθεῖσιν ἴστρειαν ἔχειται, καὶ τὸ ἐν
τοις τῷ σωματεῖον: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸ ἀπλικῶν συνήθειο
ἀπλά πινατικούσι, πολλὰ δὲ μετεῖσιν τὸ στέφανον. Quæ
sanctæ præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-

T O T I V S O P E R I S.

gmaticis Simmiæ commentis prædicti usurpari-
que merito possent. Hęc vero brevibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligent studiosi ado-
lescentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verū etiam
utilitatem grato compendio his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, uno tamen ex eiusdem
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A
H E S I O D I A S C R E T I
O P E R A T & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόπετα quædam com-
muni sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro ~~ad~~ de Æstheticis
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iij.

Annotationes in *Epya* & *Hymis*, Philippo Mel.
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis ad fert.

II.

B U C O L I C A.

T H E O C R I T I S T R A C U S I I

Eidyllia apta ad Poëticas principia excolèda, quæ
à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se translulit: & ab *Aratoribus* ad *Hebreos*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipso Eclogæ r. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I E R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M
Restituit suis metris, enodatèq; exposuit Auberius.

M O S C H I Syracusii,

B I O N I S Smyrnæ Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

*A V S O N I I elegans Eidyllium, Gracis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.*

III.

G N Q M I C A.

T H E O G N I D I S Megaresis vetustissimi
Poëtæ Sententiaz elegiacæ annotationib⁹ selectis
E. Vineti, L. Hertelii, L. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitz.

TO T I V S O P E R I S.

P H O C Y L I D I S poëma admonitorium,
P R T H A G O R & carmina aurea scholiis
V. Amerpachii aliorumq; obseruationib⁹ illustrata.
S O L O N I S sententia que supersunt.
T R R T & I varia.
S I M O N I D I S pleraque;
R H I A N I,
N A U M A C H I I,
P A N T A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I,
L I X I,
C A L L I M A C H I,
E V E R Y I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S,
P O S I D E P P I,
M E T R O D O R I,
T I M O C L I S Quorum sententias ple-
rasque multi magni scriptores veluti axiomata
& oracula non sine honoris præfatione cirarunt:
Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
chus, Athenœus, Dion, Chrysostomus, Philo Iu-
deus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
drinus, ac Basilius cognomento Magnus.

H O S I P O E T A S **I N S E**
quitur eadem tercia Enchiridii parte.

S E N A R I O R V M Libellus:
continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,
quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
tia partis apposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
rum fragmentis: quorum nomina idem Index
commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius. Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedemoniis, cum aduersus Messenios bellum gereret, victoriz author fuisse. Est autem vetustiss. utpote qui eodem tempore cum septem (qui vocatur,) sapientibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta virtutis versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRRTAEO,

Dé virtute bellica.

NON memorandus milite vir, nec in precio habendus videtur,
Sed virtutis pedum seu gratia lucta:
Neq; si Cyclopū habeat magnitudinē corporis,
Et currēdo vīcat Thraciū Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithone præstantior,
Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantalidem Pelopon regno vincat,
Linguamq; Adrasti suauissimam habeat:
Neq; si gloria omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat eadem videre cruentam,
Et propius hostem stare cupiat.
Hac virtus est, hoc optimum inter homines primum;
Et maximè decorat virum iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est ciuitati, & universo populo,
Si quis vir præf. suis inter pugnantes-in-prima-acte
Cōstater, turpisq; fugae prorsus obliuiscatur, (maneat,
Vnam & animum patientem obijcens-pericula.

Ε Κ Τ Ο Ν Σ ΟΥ Ι Δ Α.

Τυρκαῖος Ἀρχιμηρότε, λάχαν ἡ Μιλήσιος, ἐλαφρό-
ποιος εἰς αὐλακτίς, ὃ λόγος τοῖς μέλισσας χρυσάμφυτοι λα-
καδού μονίνες πολεμοῦτας Μιασηνίοις ὀπικρατεῖσθεργις
ποιῆσαν. ὅτι δὲ ταλαίπτως, συγχρεούθ. τοῖς ἐπὶ ἄκρη-
σισ τοφοῖς ἡ καταλαίπτερθ. ἕκακτος γενεῖ καὶ τὴν λέ-
Θλυματάσα. Ἱεράφεν ψηφιώκεις δὲ ἐλαγείσας, καὶ μέλι
πολεμιστέρα εἰς βίβλια ἔ.

Ε Κ Τ Ο Ν Τ Τ Ρ Τ Λ Ι Ο Υ,

Περὶ τῆς πολεμιστῆς ἀρετῆς.

Ο Τ' Τ' δὲ μηνοτιμεῖσθ, οὐτ' ἂν λόγος αἴδεις
ποτείκω, (σωμήν,

Ούτε πεδῶν φετῆς, οὐτε παλαισμο-
Οὐδὲ εἰ Κυκλωπῶν μὲν ἔχοι μέγαθος τε
εἴλω τε,

Νικέν τοῦ θέατρον Θρηίκιον Βαρύλιον.

Οὐδὲ εἰ Τιθενοῖο φυλῶν χαρείστερος εἴη.

Πλυντοῖν τοῦ Μίδεω καὶ Κλιύρεο πλέον.

Οὐδὲ εἰ Ταρταλίδεις Πίλοπος Βαστλάμπτερθ εἴη,

Γλάσατε μὲν Αδρίστου μελιχόρων ἔχοι:

Οὐδὲ εἰ πᾶσαι ἔχοι μέξει, πλίνη θούριοιδες ἀλκῆς.

Οὐ γδ ἀνὴρ ἀγαθὸς γέγονε τοι εἰ πολέμω,

Εἰ μὴ τετταλει μὲν ὁρῶν φόνοις αἰματοειστα,

Καὶ μνίσιν ὁρῶντι ὁργύζειν ιστάμεθα.

Ηδὲ ἀρετή, τοδὲ ἀεθλον τοι μέλισσας αἴδεις τοι

Κάλλιστον τε φέρειν γένεται αἴδει νέστο.

Σωὸν δὲ ἀθλὸν τοι το πόλιν τε παντί τε δύμα,

Οἳς αἴδεις διαβας εἰ τοι μέλισσας μέμη

Νολεμέσας, αἰχρεῖς τοῦ φυγῆς δηππάσχει λάθιται,

Ψυχῶν καὶ θυμὸν πλήμονα παρθέμεθα.

*Animetq; ad mortem obeuntem proximum virū astas:
Hic vir bonus est in bello.*

*Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
Asperas, suaq; industria praelū fluctus regit.*

*Ipse aut in prin. a acie præstratus charam amittit uitā
Cuitatem & populos, & patrem honestans:*

*Multu per pellus & scutum rotundum vulneribus,
Et per thoracem ab anteriori parte sanciatus.*

*Hunc verò lugent pariter iuuenes, senesq;,
Et grani desiderio tota ciuitas funus ipsius psequitur.*

*Huius sepulchrum, & liberis inter homines preclaris sunt,
Itemq; nepotes, & omne posterorum genus.*

*Nunquam eius bona gloria interis, neque nomen ipsius,
Sed quanvis sub terra sit, manes immortalis,*

*Quem se fert iter gerentes, manensq; & pugnantes,
Pro patria & liberis vehemens Mars peremis.*

*Quod si effugeris sortē mortis longū-inducētis-speremis,
Ex victoria politus Splendidā gloriam pugna auferat*

*Ipsum ex a quo omnes iuuenesq; sensiq; colunt,
Multisq; iuenni afflitus ad Orcum abit.*

*Seniens aut inter cines præcellit, neque quis illum
Ladere, nec irrenuerenter nec iniuste cupit.*

*Omnisq; in sedibus iuuenes simul & aequales
Loco cedunt ei, qui que maiores nati sunt.*

*Huius igitur virtutis ad sumum peruenire nūc aliquis
Nitatur animo, non remittens bellum.*

E I V S D E M :

alias Callini.

*Quandiu torpescit quando strenuam habebitis animam
O iuuenes: an non vere mini vicinos,*

*Obstantam ignaviam? In pace autem vobis videmini;
Sedere: sed bellum totam regionem infestat.*

Hunc versum suppleuit Camerarius.

* *Quin secutum aliquis arte in prælio hosti obtendat.
Et aliquis moriens ultimè iactum evictas.*

Θαυμάντι πιστή τη πλεούσιν αὐδρα παρεστώς.

Οὐ τοις αὖτε ἀγαθὸς γέγονται τοιά μέμφεις.

Λίγα δὲ μνημεῖαν ἀνθρῶν ἐπιγένεται φάλαγξας

Τριχέας, σπουδῆς της ἵζεσθε κύματα μάχης.

Λύτος δὲ τοιά μνημεῖαν φίλων ὄλεσθε θυμόν,

Ἄλλου τοι καλούς, καὶ πατέρ' ὑπλεῖστας.

Πολλὰ δὲ τοιά μνημεῖαν ὁμοφαλούσις,

Καὶ διὰ Θάρρου θρόνον ὀλιγαρχόθεν.

Τὸν δὲ ὅλοφύρεγκται μὲν ὄματας τοῖος ἡδὲ γέρεταις,

Ἀργαλέος δὲ πούθεν πάστα κέκινε πόλες.

Καὶ τύπον Θ., καὶ παῦδες τοιά μνημεῖαν αρίστημοι,

Καὶ παῖδεν παῦδες καὶ γῆρας Θ.-έξοπτοι.

Οὐδὲ ποτε κλέος Θ.-έδρλον δυτόλυτην ὄμηρον ἀντέ,

Αλλ' ωστὸν γῆς περὶ ἐστι γέγονται ἀδελέστοις,

Οὐρανὸν αριστεύεται, μέρον τά τε μαρτιάριανόν τε

Γῆς πέρι καὶ παῖδεν θοῦρος Κρης ὀλέση.

Εἰ δὲ φύγεις μὲν καὶ σφε ταρπογένεθε θανάτοιο,

Νικάστες δὲ αὐχεῖς ἀλλασσον δέχονται εἶλοι,

Πάντες μὲν παθεστον ὄματας τοῖος ἡδὲ παλαιοί,

Πολλὰ δὲ τερπνὰ παθώντερχος εἰς αἰσθησι.

Γιγάντειον δὲ ἀστῖστ μετάπτενται δέ τις ἀντότε

Βλέπετεν δὲ αἰδοῦς ἔπει δύκας ἀδέλεις.

Πάθτες δὲ ἀπάντειον ὄματας τοῖος, οἵ τε κατέλαβον

Εἴκουστον χάριν, οἵ τε παλαιότεροι.

Ταῦτα τούτα τις αὐτὴρ αρέτης εἰς ἀρχοντικόδει

Περιγέδω, θυμόν μη μεθεῖς πολέμου.

ΤΟΥ ΑΤ ΤΟΥ.

ἢ Καλλίγ.

Μέχρις τεν καταίκασθε; κότερόν ἀλλικον δέξετε θυμόν,

Ω νέοι; οἵτινες αἰδοῦς δέ τοιαντάς,

Σε δὲ λίγα μεθίνετε; σέ εἰρενά δέ δικεῖτε

Ηδαγ, ἀπέρ πόλομος γαῖαν ἀπαστενέψα.

Ταῦτα δέ στρατον Καρμασσει Θ.

* Εὗν τοις ἀστῖστ μεθάπεδον τίστε πολεμίζοντα.

Καὶ τις διπλούσιον ὑπαῖθρον ἀπογνωστόν.

Honoris enim est & ornamento viro, pugnare

Pro patria & liberis & tenera uxore

Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocumque

Parca destinaverint. Sed age quispiam recta pergit

Extenso in altum gladio, & sub scuta forte pedibus

Foueat, cum primam incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neq; si a maioribus immortalib. genus ducas.
Sape quis elapsus e pugna somnus telorum,

Exadit, sed ipsum domi fatali mors apprehendit.

Atque hic sane nec amicus est populo, nec gratus:

Illi u. magnus & parvus desent si quid passus fuerit.

Universus enim populus virum fortium desiderat

Defunctum, viventem vero instar semidei colit.

Nam coram iumentis illum volut taurum:

Quippe solus multorum aquas facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus in ultum estis:

Confidite, nondum loris facies auerfa est a nobis.

Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,

Quia recta quisque hostibus scutum obnortat

Invisam amissurus animam, martisq; nigrum,

Sed soli splendori gratum, subiturus fatum.

Noftis enim quam grania fint Martis luctuosi opera,

Noftis etiam imperum permolefti belli.

Et quandoque fugiftis ipſi, quandoque alios fugastis,

Inuenes, utrumque satiu experti estis.

Nam ex illis qui audent una persistentes

Cominus in hostes aduersos impetum facere,

Perpaci accident, retroq; seruant populum:

Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autem aliquis verbis explicare posse,

Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιλλεῖται περὶ δέ τοι καὶ ἀβλαὸν αὐτῷ μάχεσθαι

Γῆς πέρι, καὶ πάγιον, καυρωμένης τὸν ἀλόγου,

Δυσμενίσσοντας. Θάνατος δὲ ποτε ἔσται τῷ ὁπλώτῃ καὶ δὴ

Μοῖρας ἐπικλέσσοντος· ἀλλά τις θύεται τῷ,

Ἐπίθετος μάχομένθω, καὶ τότε ἀστίδης ἄλημοντος

Ἐλαστικόν περιφέροντος μητριμόνιον πολέμου.

Οὐ δέ τοι καὶ θάνατον γε φυγεῖν εἰμαρμένον δέποτε

Αὐτῷ, οὐδὲ τοιούτον τὸν γένος θάνατον.

Πολλάκις μνήστοτε φυγῶν καὶ δεῦ πον ἀκόντων

Ἐρχεται, οὐδὲ οἴκιο μοῖρα κίχει θανάτον.

Καλλίστης δέ τοι μάχης φίλος, καὶ τοιόντος·

Τὸν δέ ὅλιγος τενάχει, καὶ μέγας, λιόν το πάθη.

Λαφύρος δέ τοι μάχης πίθεος φατερές φερούσας αἰδρὸς

Θυντομοτος· ζεύσιν δέ, ἀξίος θεός τοι.

Ωντος δέ τοι μην πύργον ἢ ὁ φθιταλμοῖσιν ἀρέσσοντι,

Ἐπειδὴ δέ τοι μαλάτια μαῖνος θέστιος.

ΤΟΥ ΛΤΤΟΥ.

Βλλ. Η' οὐκαλλίθεος αἵγειτον γέροντος ἀρετή.

Θαρρεῖτος, οὐ ποτε ζεὺς ἀμαχένα λοξὸν ἔχει.

Μηδὲν ἀεροφύτη πλιθιώ μάχηντες, μηδὲν φοβεῖσθαι·

Ιθύες δέ τοιούτοις ἀστίδης μάχης ἔχεται,

Ἐχθρὸν μάχην θέμενος, θανάτον τὸ μελαγχόνας

Λύγασσον κῆρυξ ἀελίοιο φίλας.

Γέτε γένος βρεως πολυ μετακρύπτει ἔργον ἀρίστης.

Εὐδέλιος ὄργης ἰδεῖτος ἀργαλέων πτλίμους.

Καὶ μέν φερούτων τε μετακόντων τὸν ἔγριστον

Ωντος, αἱ μοροτέροις δέ τοιούτοις ἀλάσσεται.

Οἱ μάχης τολμαδοῖς παρὰ μάλιστι μάρτιοι τοι.

Εἰς τὸν πορθεούσας καὶ περιφέροντος οὐγαρ,

Πανεύπερος θυντομοτος, στάσισι τὸν λαὸν ὁ πόλεμος

Τριατεῖται δέ τοιούτοις πάσι τὸν λαόν ἀρετή.

Οὐδὲ τοιούτοις δέ τοιούτοις πάσι τοιούτοις πάσι τοιούτοις

Οὐας, δημιούργα πατέρης, γέγετεν μάρτιον κακόν.

*Ignominiosus namque est tergum sauciare
Vir fugientis in aduerso prelio.*

*Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum;
Atque tergo hasta cuspide vulneratum.*

*Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
Terrae infixo, labia dentibus praecondens:
Femora & tibias inferne, nec non peccus humerosq;
Latii clypei umbone contingens.*

*Dextra vero manu validam hastam torqueat,
Terribilemq; in capite cruentam motet.*

*Fortia aggrediens facta discat bellare,
Nec a telis procul absit clypeum gerens.*

*Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
Vel gladio percussurus, hostem capiat:*

*Et pedem pedi tangens, clypeumq; clypeo admouens,
Nec non cruentam crista, galeamq; aptans galea,*

*Pectorumq; obverso pectore contra hostem pugnet,
Vel gladii capulo, vel hasta prolonga arrepta.*

*Ves autem leuis-armatura-milites sub scutis aliude
Trepidantes, grandibus pugnare lapidibus, (aliij*

*Hastaq; laues contorqueat in hostes,
Vel traham prope armaturam permanentes.*

E I V S D E M.

*Proclarum est, in prima acie si occidas
Vir bonus, propatria sua pugnans.*

*At si quis urbe sua pinguisq; atruis relutis
Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum;*

*Cum chara matre vagans, & sene parente,
Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.*

*Invisus namque erit ad quoscumque peruenierit,
Indigentia vittus & odiosa paupertate.*

*Genus suum infamat, & formans decoram turpat:
Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.*

Λργαλέον γε διπλώ μετάφρεσσόν δέ τι μετίζειν

Ανθρώπος φθίγοντος μηδὲ οὐ πολέμων·

Λίχερός οὐδὲ τάκις κατακείμενος οὐδὲ κονίος

Νέτον διπλάνη αλχυμῆς θεύρος ἀληλαμφός.

Καλά τις δέ μιασμας μέρτετο πουσίν ἀμφοτέρουσι,

Στηριχθεὶς δέ τι γῆς χρῖλος οὐδὲν τοι μετέντενται.

Μηρούκη τε κύριας τε κρέτος καὶ στέριας καὶ ὄμοις

Ασσίδης θύρείς γατρί κακλυγάμφης.

Διξιτερῆς δέ τοι χρεὶ πινακίτη τὸ δέρματον ἔχεις,

Κατατάτο δέ λόφον εὐγένον τονθήν καραλῆς.

Εὐρωγιας δέ τὸ δέρματον ἔργα μιδασκίδων πολυμιζεῖσι,

Μηδὲν ἐκτὸς βελτίστης ἐστέτοις ἀσσίδην ἔχειν.

Καλά τις εὐγύνησιάν, ἀντορχεοδέν ἔχεις κακρός

Η εἰφεδρέων δίδιον εὖρος ἀλέπη.

Καὶ πόδες παρὰ ποδὶ διέτειν καὶ εἰσ' ἀσσίδης ἀσσίδην ἔρεται.

Εν δέ λόφοι τε λόφοι καὶ κακίας κακίη, (σας,

Καὶ στέριον στέριον πεπαλημφός μηδὲν μακράντων,

Η εἰφεδρέων κακάντων δέρματον μακρὸν ἔλευση.

Τοῦ μηδὲν δέ γεμιπτής τοστὸς ἀσσίδης ἀλλοθεν ἀλλος.

Πτωσιστής, μηδέντος βάλλοτε χαρακτήρες,

Δέργος τοι εἰσοίσιον ἀκοντίζοντες εἰς αὐτοὺς,

Ταῖς τοι πανοπλίαις πλησίον ιστείμενοι.

ΤΟΤ ΑΤ Τ ΟΤ.

Τε θιάρθρων γε μελόν δέ τοι περιεχοντος πεσόντας

Καρδίαντον, τοστὸν δέ παπερίδι μαρνάμενον.

Τέλος δέ αὐτῷ περιλιπόντων τούτον καὶ πλονας ἀγρούς

Πτωχεύσῃ, παθτον δέ τοι περιπτετον.

Πλαζόμενον σωὶς μιτσέ φίλη καὶ παπές γένονται,

Παισί τοι σωὶς μικροῖς, πουειδή τοι ἀλβοχο.

Εχθρός μηδὲ πεῖστο μετάπτεται κατίκοντος.

Χρηστησιών τοι εἴκαντο καὶ συγερῆ πενίη.

Λίχωντος τοι γῆρας θερητος εἶδος ἀλέγει,

Πάστας δέ ἀδυνατη καὶ κρανίον τοι πετεῖ.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos ammo forti pro terra hac pugnemus, & p liberis
Moriamur, nequam vita parcentes.

O iuvenes, arcte inuicem iuncti pugnate,

Neque turpis fuga, aut timoris iniustum facite.

Sed magnum forcemq; concipite animo impetum:

Nec pugnantes aduersus hostes vita rationē habetē.
Veterans aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
Grandoris relictis ne fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus

Iaceat ante iuvenes vir senior,

Candidum iam habens caput, barbamq; canam,

Animam efflans fortior in pulvere,

Cruenta charis manibus pudenda tegens,

(Quae oculis intueri & turpe & indignum est.)

Et denudata corpore: iuuenibus aut in omnibus similio

Vt pulchrum pubertatis florem habeat. (est,

Viris quidem mortibus & mulieribus visu amabilis

Est, viuis adhuc strenuus. a. si in prima acie ceciderit,

Sed progressus ad pugnā quispiā maneat vitroque pede

Terra infixo, labia dentibus premordens.

E X S V I D A, D E S I M O N I D E.

Suidas enumerans multos Simonides,
postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amarginus, carminum
Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
secundum quosdam.

Εἴρ' εὐτες αἰδρός τοι ἀλαρμήνε νέμει· δόρη

Γιγνετάς, οὐτ' αἰδως εἰς σπίτια τελέσθη.

Θυμῷ γῆς πάλαι τῆσδε μεχώμεδε, καὶ πεῖ πάγδων

Θύνοντα μέν. φυγέσιν μηκετὶ φεύδειν.

Στήνοι, ἀλλὰ μάχας παρ' ἀλλήλοισι μέμοντες,

Μεῖ φυγῆς αἰδρᾶς ἄρχετε, μεῖ φοβεῖ.

Κλαὶ μηδαὶ πιεῖτε καὶ ἀλημονὸν σὲ φρεσὶ θυμότε,

Μεῖ φιλοφυχεῖτε αἰδράστι μεργάμενοι.

Τὰς ἐταλαιπτέτες, ἀντικατέστητε γένατας ἐλαφροῦ,

Μὴ καταλειπεῖτες φύγετε τὰς γραιάς.

Διέρχοντο γὰρ δὴ τὸ μὲν φευγόμενοι τεσσάρες

Κεῖθενται φεύγοντες οἵων αἰδρα πελαρότεροι,

Ηδη λαμκὸν ἔχοντα κέρα, πολιόν τε γέμεον,

Θυμὸν ἀπεπτείοντες ἄλκιμοι εἰς κατίῃ,

Αἰματόστη σφίδια φίλαις εἰς χερούν ἔχοντες,

(Διέρχα τὰ γένη φευγούμενοις καὶ τεμενοτὸν ιδεῖν.)

Καὶ χρόα γυμνωθέντες γένοισι τὸ παύτ' ἐποίκει,

Οὐφρ' ἀρχετε τὰς ἴδιας ἀγλαδὸν αἴθεος ἔχη.

Αἰδράστι μέν θυτοῖσιν ιδεῖν, ἀρχετὸς τὸ γυμναῖον

Ζεός οὖν, κακλὸς δὲ εἰς φευγόμενοι τεσσάρες

Κλαὶ τις δὲ διαβὰς μάκρητο ποστὶν ἀμφιπέριστος

Στηρίχεις δὴ τὴν γῆς χεῖλον οἰδίησι μακάν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ.

ΠΡὸ Σιμωνίδην.

Σιμωνίδης Κερένεω, Αἰμοργῆν Θ., οἱαμβογένεφος. Ἑ-
ρακλεῖον ἐλαγχίσας εἰς βιβλίους β. ιάμβης. γέρειον τὸ καὶ αὐ-
τοῖς μὲν ὑπὸ καὶ τὴν τῶν προσκαντιν. Ἑρακλεῖον ιάμβης περι-
τος αὐτὸς κρετάν πινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R P M.
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C M I R I D I O C O N-
tinenter, Elenchus,

- T H E O G N I S Megaren sis, pag. 70
Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S , pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenēum,
tum apud Stobæum, pag. 113
- Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114
- P Y T H A G O R A E carmina aurea,
pag. 123.
- Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp.
pag. 126
- S O L O N I S sententiae elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T U S de Virtute bellicâ,
pag. 147.
- Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157
& 163.
- Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
- Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I , de imprudentia, pag. 171
- E X A M P U M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

tentiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N T A S I D I S in incontinentiā,	177
Ex O R P H E O, de Deo,	183
M I M N E R M I de vita quod brevis sit,	
184.	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam, &c Spem.	189, & 192
C A L L I M A C H I nonnulla,	192
E V E N I Parū sententiz,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I T P I Cassandri,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E-
quitur Seniorum libellus, continens diuer-
orum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N	Artem,	226
Amanem,	Attentionem,	226
Amicū & Amicos,	Anaritiam,	224
Animum,	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Inuentate,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200		<i>I N</i>
<i>D E</i>		<i>Landem,</i>	216
<i>Conscientia,</i>	236	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Conscientia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224		<i>A D</i>
<i>D E</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Dos,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderatione,</i>	218
		<i>Marerem,</i>	216
<i>I N</i>		<i>Martem,</i>	218
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Malierem,</i>	206
		<i>Mutuam,</i>	234
<i>I N</i>			<i>I N</i>
<i>Famem,</i>	216	<i>Natram,</i>	232
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Fidem,</i>	222	<i>Nobilitatem,</i>	216
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Novicam,</i>	218
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nuptias,</i>	204
			<i>D E</i>
<i>A D</i>		<i>Occultis,</i>	216
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Odio,</i>	213
<i>A D</i>		<i>Opibus,</i>	224
<i>Honorem,</i>	226	<i>Oratione,</i>	216
<i>Hortacionem,</i>	222		<i>D E</i>
<i>Hospites,</i>	218	<i>Parentibus,</i>	206
		<i>Pampertate,</i>	222
<i>D E</i>		<i>Peccato,</i>	200
<i>Improbis,</i>	224	<i>Pietate,</i>	212
<i>Industria,</i>	232	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Populo,</i>	208
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Precibus,</i>	212
<i>Inusoria,</i>	228	<i>Prudentia,</i>	232
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pulchritudine,</i>	214
<i>Iracundia,</i>	226		
<i>Judicio, & divina Injustitia,</i>			
214			
<i>Intemperie,</i>	220		

L N D E X.

I N		Superbiam,	239
<i>Regem,</i>	208	<i>D E</i>	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	244, &
I N		234	
<i>Sanitatem,</i>	228	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Senectutem,</i>	204	<i>D E</i>	
<i>Seruos,</i>	210	<i>Veritate,</i>	200
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Spem,</i>	210	<i>Voluptate,</i>	216

Ex I. Hertelij verfione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
terum Comicorum fragmētis Gnomicā, ab H.
Stephano versibus expressā.

P H I L E M O N I S qui noue seu medix	
Comœdia Poëta fuit,	pag. 235
<i>ALEXIDIS Thurij,</i>	240
<i>AMPHIDIS Atheniensis,</i>	243
<i>ANAXANDRIDIS Rhodij,</i>	243
<i>ANTIPHANIS Carystij,</i>	244
<i>APOLLODORI Geloi,</i>	248
<i>DIPHI LI Simponis,</i>	249
<i>MENANDRI Atheniensis,</i>	250
<i>DIODORI Simponis,</i>	258

I N D E X.

EUVBULI	Atheniensis,	259
HIPPARCHI,		261
NICOSTRATI,		261
PHEROCRATIS	Atheniensis,	261
CRATETIS	Atheniensis,	264
ERIPHI,		264
CLEARCHI,		267

FINIS.